

РЕШЕНИЕ

№ 4117

гр. София, 04.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110201551 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалван е Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 6580312/28.09.2022 г., издаден от СДВР, с който на К. П. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, бул. „*** шосе“ № 39, ет. 4, ап. 20, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800,00 /осемстотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че процесният електронен фиш е издаден в нарушение на материалноправния закон, административнопроизводствените правила и целта на закона, като подробни съображения за това се излагат в подадената жалба. Твърди се, че определеният размер на наложената санкция е незаконосъобразен и се моли да бъде постановено решение, с което да процесният ЕФ да бъде отменен като незаконосъобразен поради издаването му в нарушение на материалния закон, административнопроизводствените правила и целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в съдебното заседание, като същата е депозирала писмени бележки, с които оспорват и молят подадената жалба срещу процесния ЕФ да бъде оставена без уважение като неоснователна, за което са изложени подробни съображения. Молят да бъде постановено решение, с което да бъде потвърден процесния ЕФ като правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, като се прави възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДВП, доколкото от АНО не е представено доказателство за датата на връчване на обжалвания ЕФ на жалбоподателя, при което положение съдът приема, че срокът за обжалване не е започнал да тече и не е изтекъл към датата на подаване на жалбата.

Жалбата е подадена от легитимирано лице и съдържа необходимите реквизити, и производството по делото е редовно образувано пред Районен съд-София.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

На 28.09.2022 г., в 22:04 часа жалбоподателят К. П. К., ЕГН ***** е управлявал лек автомобил „МЕРЦЕДЕС ГЛС 600 4М****“, с регистрационен номер СВ *** СМ, в град София по бул. „Черни връх“ до номер 11, с посока на движение от бул. „Свети Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“. На посоченото място било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение 50 км./ч., което, следва от законовата разпоредба за максималната позволена скорост в населено място, ако на самото място не е предвидено с пътен знак да бъде установена по-голяма или по-малка скорост като максимално допустима. При ограничение на скоростта до 50 км./ч., по бул. „Черни връх“ до номер 11, с посока на движение от бул. „Свети Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, автомобилът е засечен да се движи със 89 км./ч., от която скорост е приспаднал 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 86 км./ч. Нарушението е установено с техническо средство АТСС „CORDON M2 MD1196“ след приспаднал толеранс от -3%. Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ, Серия К № 3170372 от 26.06.2019 г. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на жалбоподателя, с който на основание [чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДВП](#), за нарушение на [чл. 21, ал. 1 от ЗДВП](#), му е наложено наказание "глоба" в размер на 800,00 /осемстотин/ лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на [чл. 283 от НПК](#), а именно – жалба № 433200-6383/2023 г.; електронен фиш № 6580312/28.09.2022 г.; електронен фиш № 3170372/26.06.2019 г.; снимков материал на МПС с рег. № СВ *** СМ; снимка на уред; справка за собственост на МПС с рег. № СВ *** СМ; копие от Заповед на МВР; копие протокол от метрологична проверка; копие преглед на вписан тип средство за измерване; копие решение за одобрение на типа на уреда за измерване; копие протокол за използване на АТСС №4332p-57454/2022 г.; ежедневна форма на отчет; справка разпечатка от АИС АНД; справка картон на водача; копие разписка за фиш № 6580312/29.09.2022 г.; копие декларация № 433200-115510/2022 г. Съдът кредитира изцяло приложените доказателства, тъй като те

не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото. Освен това, при наличието на еднопосочен доказателствен материал, съдът няма задължение да анализира подробно доказателствената съвкупност, с аргумент а contrario от нормата на [чл. 305, ал. 3 от НПК](#).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При издаването на процесния електронен фиш са спазени разпоредбите на чл. 188 от ЗДвП и чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. В него се съдържат данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, видът на техническото средство, с което е установено нарушението, както и съответния му номер, в конкретния случай - стационарно техническо средство ATCC CORDON MD, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Електронният фиш не се издава по начина, по който се издава наказателното постановление и по дефиниция не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението. В този смисъл е и ТР № 1/26.02.2014 г. на ОСК на ВАС, според което: „той се приравнява едновременно на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението“.

Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Затова липсата на подробно описание на нарушението, както и на посочено изпълнително деяние на нарушението, остават извън задължителните реквизити в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и не представляват нарушения на процесуалните изисквания към формата и съдържанието на обжалвания ЕФ.

Във връзка с горното, съдът намира, че електронният фиш носи фиксираното и установено в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдържание, която е специална спрямо общата норма по чл. 57 от ЗАНН, регламентираща реквизитите на наказателното постановление.

От приложените доказателства се установява, че на 28.09.2022 г. в 22:04 ч. жалбоподателят е управлявал лек автомобил „Мерцедес 4М****“ с рег. номер СВ *** СМ в

гр. София, бул. „Черни връх“ до № 11, с посока на движение от бул. „Св. Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ със скорост на движение от 86 км./ч., при разрешена такава от 50 км./ч. Нарушението било установено с автоматизирано техническо средство ATCC CORDON MD, заснемащо нарушения на ЗДвП и работещо в отсъствие на контролен орган на автоматичен режим. От приложения по делото Протокол № 08-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. се установява, че автоматизираното техническо средство ATCC CORDON MD е преминало първоначална и последваща метрологична проверка. Тоест, към датата на констатиране на нарушението, автоматизираното техническо средство е одобрено съобразно нормативните изисквания, като е минало периодична техническа проверка, като срокът му на валидност е до 13.06.2027 г., съгласно представената по делото справка за одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология.

При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Българския институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програма, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие на стационарните технически средства е измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш е от централизираната информационна система.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г., законът е съобразен с на ТР № 1/26.02.2014 г. на ВАС, относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, като в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство. Съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП – *„автоматизирани технически средства и системи са както стационарните системи (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган), така и мобилните технически средства, които могат да са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“*. Следователно, при мобилните системи за видеоконтрол същественото обстоятелство след законодателните изменения е независимо от присъствието му при установяване на нарушението, контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола да го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на началото и края на работния процес на контролния орган.

Използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство и е годно средство, чрез което да се установи нарушение, което да се санкционира с електронен фиш.

Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП - *„изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и*

регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес“. В тази връзка, съдът намира, че следва да кредитира приложения снимков материал към процесния електронен фиш, като годно веществено доказателствено средство за установяване на нарушението. Съгласно снимковия материал, засечената скорост на процесния автомобил е 89 км./ч., като в процесния електронен фиш е посочена скорост 86 км./ч., тоест на жалбоподателя е направен така наречения „толеранс“, който представлява възможната процентна грешка при засичане на скоростта. Този толеранс е 3 % от засечената скорост и се отчита в полза на нарушителя, като засечената от радара скорост се намалява именно с тези 3 %. В случая не може да става грешка на посочена друга скорост, тъй като правата на жалбоподателя са напълно защитени, тъй като евентуално възможна грешка при отчитането на скоростта е изчислена в негова полза.

Видно от представеното по делото писмено доказателство - справка за регистрацията на процесния автомобил към дата 28.09.2022 г. същият е бил собственост на Петър Атанасов Манджуков. Поради тази причина е издаден и първоначално електронен фиш серия К № 6397721 на законния представител на дружеството за извършеното на 28.09.2022 г. нарушение. Собственикът на посочения автомобил, на основание чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, е представил декларация с рег. № 433200- 115510/09.11.2022 г. по описа на ОПП-СДВР, че е предоставил въпросния автомобил за ползване на К. П. К., като на основание чл. 102 от ЗДвП го е предупредил да спазва правилата за движение и да не преотстъпва превозното средство на неправопособни и употребили алкохол или упойващи вещества лица. Собственикът е декларирал, че на дата 28.09.2022 г., в 22:04 ч., превозното средство е било във владение на жалбоподателя К. П. К.. Поради тази причина и на основание чл. 189, ал. 5 от ЗДвП - първоначално издаденият електронен фиш с № 6397721 от 28.09.2022 г. е анулиран, а на лицето, посочено в декларацията, е издаден нов електронен фиш с № 6580312 от 28.09.2022 г. Собственикът е декларирал, че превозното средство му е било върнато на 28.09.2022 г. в 23:30 ч.

Съгласно представената като писмено доказателство по делото - електронна справка за издадени електронни фишове срещу жалбоподателя, се установява, че процесният Електронен фиш, серия К № 6580312 от 28.09.2022 г. е издаден на 16.11.2022 г. и е връчен на жалбоподателя на 05.01.2023 г., като същия го е обжалвал на 18.01.2023 г., във връзка с което съдът намира, че са спазени законоустановените срокове по чл. 34 от ЗАНН от страна на СДВР.

Административният орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер - в случая 200 лв., тъй като съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП - който превиши разрешената максимална скорост в населено място от 31 км./ч. до 40 км./ч., какъвто е настоящият случай - превишената скорост е 36 км./ч., то предвиденото административно наказание е „глоба“ в размер на 400 лв. В случая от представения по делото, като писмено доказателство - картон

на водача и електронен фиш, се установява, че срещу жалбоподателя има влязъл в сила електронен фиш серия К № 3170372 от 26.06.2019 г., издаден от СДВР, като същият е връчен на жалбоподателя на 11.01.2022 г. и влязъл в сила на 26.01.2022 г.

Във връзка с това, електронният фиш и в тази му част се явява законосъобразен и административното наказание е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер. Настоящият съдебен състав намира, че със своето поведение жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на движение да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили, въведено с пътен знак. В конкретния случай жалбоподателят е превишил допустимата скорост с 36 км./ч.

От *субективна страна*, деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, тъй като деецът е съзнавал, че се движи със скорост над разрешената в съответния пътен участък, като по този начин е предвиждал общественоопасния характер на деянието си и е искал неговото извършване. Следва да се има предвид, че напоследък са зачестили пътнотранспортните произшествия, които се дължат именно на шофиране с превишена скорост. С оглед на това, поведението на жалбоподателя е укоримо и не следва да бъде толерирано, тъй като водач, който си позволява подобно неправомерно поведение - шофиране с превишена скорост, поставя в опасност не само своя живот, но и този на другите участници в движението. В много от случаите, тези произшествия завършват със смърт или със сериозни телесни увреждания. Във връзка с това, настоящият съдебен състав намира, че издаденият електронен фиш следва да бъде потвърден, тъй като трябва да има генерална превенция, която да установи спазване на ред и да има възпиращо, възпитателно и предупредително действие по отношение на останалите членове на обществото, относно шофирането с превишена скорост.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#) – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на [Наказателния кодекс](#) касае само посочените в [чл. 11 ЗАНН](#) въпроси, поради което дефинитивната норма на [чл. 93, т. 9 НК](#) следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване“ или „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗДвП

задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на [чл. 28 ЗАНН](#) (а това се отнася и за [чл. 9, ал. 2 НК](#) вр. [чл. 11 ЗАНН](#)) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с безопасността по пътищата (особено актуална тема), както и превишението е значително – с 36 км/ч над разрешената скорост, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, съгласно изричното право, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 вр. ал. 4 ЗАНН. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото и разглеждането му в едно открито съдебно заседание, искането следва да бъде уважено в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80,00 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 6580312/28.09.2022 г., издаден от СДВР, с който на К. П. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, бул. „*** шосе“ № 39, ет. 4 , ап. 20, на основание [чл. 189, ал. 4](#), във вр. [чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#), е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800,00 /осемстотин/ лева, за нарушение на [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#), като ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА К. П. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, бул. „*** шосе“ № 39, ет. 4 , ап. 20 ДА ЗАПЛАТИ на СДВР, сумата в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-София град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____